

har jeg sagt i Dag, og derfor har jeg nævnt de brøstfældige Kirker, Johanneskirken, Christianskirken og ogsaa Frue Kirke. Det, jeg foreslaar, det er, som det ærede Medlem ogsaa rigtigt nævnte, at tage ogsaa Driften med, det er for saa vidt noget nyt. (Holm: Naa ja!) Ja, det er foreslaaet i Lovforslaget, men det er alt sammen noget, der kun vedrører de Kirker, der eje sig selv. Det kan derfor ikke genere Kirkefonden det mindste. Naar det ærede Medlem sagde, at han endnu havde sine Tvivl, er det noget, jeg ikke tvivler om, og jeg tænker, at det ærede Medlem vil beholde dem, saa længe vi behandle disse Lovforslag, og indtil den Gang i Fremtiden blive til Love, vil det ærede Medlem ikke ophøre med at fremsætte sine Tvivl. Men det ærede Medlem, som mente, at dette Lovforslag vilde hindre Kirkefondens Arbejde, har ikke paa et eneste Punkt kunnet bevise noget om, at disse Forslag vilde hindre Kirkefondens Arbejde. Han har kun sagt: Jeg har mine Tvivl, og naar jeg har imødegaaet ham, henviser han til, at Kirkefonden har denne Tvivl. Men naar det ærede Medlem ikke paa noget Punkt kan paavise, at disse Lovforslag vilde hindre det frivillige Arbejde, saa maa det ærede Medlem forlade mig, at jeg saa heller ikke paa noget Punkt kan modbevise ham.

Borgbjerg: Jeg havde sagt, at man her vilde paalægge den københavnske Befolkning en Kirkeskat uden at angive, hvor stort dennes Beløb vilde blive, hvorom vi ingen Oplysning have kunnet faa. Dertil svarer Ministeren, at der er sat et Maksimum af $\frac{1}{5}$ pCt. af den skattepligtige Indkomst; men det er et meget højt Maksimum, 250,000 Kr., $\frac{1}{4}$ Mill., og det kan man ikke gaa med til. Det er ikke en Maade at lovgive paa, at paalægge en Skat der kan blive Tale om, eller der efter al Sandsynlighed, kan blive Tale om. Jeg skal gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at saadanne Oplysninger ere

komne fra Aarhus. Udvalget har udbedt sig saadanne Oplysninger fra Aarhus og København, og vi have, som sagt, faaet saadanne fra Aarhus. Der findes i Bilaget ganske nøjagtige og klare Oplysninger om aarhusianske Kirkers Formueforhold, deres Budget, hvor meget der kan være Tale om at paaligne i de kommende 5 Aar. Hvorfor have vi ikke faaet saadanne Oplysninger for Københavns Vedkommende? Det beklage vi os over. (Afbrydelse). Nej, vi have ikke faaet Spor deraf. (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Fordi de ikke ere indtrufne!). Ja, men saa maa vi vente med at afgøre dette Lovforslag, indtil disse Oplysninger indtræffe. At lovgive ud i det blaa kan Rigsdagen ikke forsvare. At give Skattelove uden at vide, hvor meget det drejer sig om, synes jeg er ganske utilladeligt. Det er mærkeligt, at disse Oplysninger ikke ere indtrufne. Det er snart et halvt Aar siden, Ministeren forelagde Lovforslagene. Det havde været hans Pligt, allerede da han forelagde dem, at tilvejebringe det fornødne statistiske Grundlag, som kunde oplyse deres finansielle Virkning. Man har ikke Lov til at forelægge Skattelove uden at paavise deres finansielle Virkning for dem, som Skatten kommer til at gaa ud over. Den højtærede Minister sagde endvidere, at det ikke er muligt i København at gaa den Vej, Danske Lov anviser, nemlig at lade de velhavende Søsterkirker betale for de fattige Kirker, thi, sagde han, der er ingen velhavende Søsterkirker. Det er første Gang, jeg hører dette. Nu fremsætter den ærede Minister mundtlig den Oplysning, at der ingen saadanne velhavende Kirker findes i København. Jeg ved nu ikke, om vi her i Tinget, naar vi lovgive om disse Forhold, kunne bygge paa Ministerens mundtlige Ord, der ere fremsatte ved denne Lejlighed. Udvalget har forlangt dokumenterede Oplysninger om de københavnske Kirkers Formueforhold. Saadanne Oplysninger have vi ikke faaet, og før vi have faaet saadanne Oplysninger, vide vi intet om, hvorledes Forholdene ere. Jeg for mit Vedkommende tror for øvrigt, at Ministeren tager fejl. Jeg tror, at der i København findes Kirker, der ere saa velhavende, at de meget godt kunne afse en